

Modo credens pmereris & iam ipso roseo
aspectu gaudere & intelligere Cuius in rosis
sanguis florescit & in lilis cuius corpus
albescit; Coronas enim habemus quas tui ocu-
li uidere non praevalent. roseo rubore & niue-
o candore uernantes; Dicit ei tyburtius; In som-
nis haec audio. an in ueritate ista loqueris uale-
riane? Respondit ualerianus; In somnis huc
usque uiximus. nam modo in ueritate sumus. & fal-
lacia in nobis nulla est; Du enim quos colimus.
ad omne fide demonia compbantur; Dicit
ei tyburtius; Unde hoc nosti? Respondit ua-
lerianus; Angelus domini docuit me; quem &
tu uidere poteris. si purificatus fueris ab om-
ni sorde idolorum; Dicit ei tyburtius; Et si
potest fieri ut uideam angelum domini. quae mo-
ra est purificationis? Respondit ualerianus;
Nulla; Hoc tantum mihi tu sponde. quod omnia ido-
la deneges. & credas unum deum esse in caelis; Ty-
burtius respondit; Non intellego. qua inten-
tione ista persequaris; Caecilia tyburtio dixit;
Miror frater ut non intellegas fictiles figu-
ras gypseas ligneas. aereas atque lapideas. uel
cuiuscumque metalli deos esse non posse. quas
araneae texunt. & aues stercorant. In quorum
capitibus solent sibi ciconiae nidos constru-

inseriebant. alii radicibus noxia quatuor truncabant. Illis
itaque cuncta turis opera labore nimio excolentes. Tunc
illi qui deliciebant & exaltabant. coeperunt laborantes
inridere. & edicere. Infidices & miseri. istum superfluum laborem
abiciite. & nobiscum gaudentes. delicias vestras & voluptatibus
exhibete. Quare sicut infani duro labore defecistis. & in
ta vestra tempora occupationibus fatigatis. Ille dicentes.
soluebamur super eos inrisu. & dabant plausus manibus.
multas increpationibus insultantes; hanc illis agentibus. im
briueris atque algidis mensibus. serena tempora successerunt.
Et ecce floribus roseis uernantes campi. nemoribus pampineis
ornabantur. & crispantia botrum sarta exhibebant; suo
partu sarmenta. & uarij generis arbores melliflua poma
signebant. In quibus uidemus usque hodie habundare
gratia. & fructum pariter & decorem. Tunc gaudentibus
illis qui putabantur uani. ceperunt flere illi
qui uidebantur urbani; & qui in sua fuerunt
sapientia gloriati. in nimia praesentia peri
erunt; & sera penititudine mugitum red
dentes. sibi inuicem loquebantur; Isti sunt
quos habuimus inrisu. laborem ipsorum puta
bamus obprobrium. uitam ipsorum exerceba
mur. & miseram personam eorum iudicabamus in
dignam. & conuentum eorum sine honore. I
sti autem inuenti sunt sapientes. & nos
probamur miseri tam fuisse. & insipientes.